Nemrud’u aciz bırakan sinek

“Bediüzzaman 2. Şuâ’da, 30. Lem’a’da ve başka yerlerde bir sineğin Nemrud’u helâk ettiğinden bahsediyor. Bu olay nasıl gerçekleşmiştir?”

DÜNYA TARİHİNDE İLÂHÎ İKAZLAR

Cenâb-ı Hak peygamber göndererek hakkı tebliğ ve teklif etmekle kalmamış, inkârda, şirkte, küfürde ve zulümde devam eden ve ileri giden kavimleri hemen her asırda ikaz etmiştir.

Bu dünya yüzünden üzerine belâ indirilmiş, azap gönderilmiş, İlâhî tokat vurulmuş çok kavim gelip geçmiştir. Bunlardan uslanıp hallerini ıslâh edenler olduğu gibi, uslanmayıp inkâr ve küfürlerine devam edenler de çok olmuştur.

Bedîüzzaman’ın, “Vahdette, ferdiyette, bir karınca bir Firavunu, bir sinek bir Nemrud’u, bir mikrop bir cebbarı o intisap kuvvetiyle mağlûp edebildiği gibi, nohut tanesi küçüklüğünde bir çekirdek dahi, dağ gibi heybetli bir çam ağacını omuzunda taşıyabilir”1 diye zikrettiği hadiseleri tarihler gerçekten kaydetmiştir.

Bu kavimlerin asıl hesapları muhakkak mahşere kalmıştır. Ancak birer ibret tablosu olarak yer yer Kur’ân’ın da anlattığı bu tokatlar, bazen yer altı kazılarında gün yüzüne de çıkabiliyor. Şüphesiz gün yüzüne çıkmayanlar da çok vardır.

Kur’ân buyuruyor ki: “Artık biz onların üzerine ayrı ayrı deliller olmak üzere tufan gönderdik, çekirgeler gönderdik, haşerat gönderdik, kurbağalar gönderdik, kan gönderdik. Yine böbürlendiler ve günahkâr bir kavim oldular.”2

NEMRUDU ÖLDÜREN SİNEK

Nemrud zalim ve kâfirdi. Kendisinin ilah olduğunu iddia ediyordu. Halkının kendisine inanması ve tapması için zulmediyordu. Halk da istediği şekilde kendisine serfüru ediyor, onu rab biliyor ve ona tapıyordu.

İbrahim Aleyhisselâm Nemrud’un bu fesat düzenini bozdu.

Nemrud da İbrahim Aleyhisselâm’a kötülük yapmaktan, ona güç göstermekten geri kalmadı. Ona hakaret etti, çaresiz bırakmak için onunla tartıştı, olmadı ateşe attırdı, ateşin onu yakmadığını görünce, şaşkınlığını yine küfrüyle örtmeye çalıştı.

Olmadı, etrafa emirler yağdırdı; İbrahim Aleyhisselâm'ın Rabbi ile savaşmak için ordu topladı.
Yüz bin asker toplanmıştı. Askerler ovaları tepeleri tutunca, askerlerini savaş düzenine soktu; büyüklenip gururlanarak:
"İbrahim'in gök tanrısı şimdi bizim gücümüzü görsün bakalım!" dedi.
O ara bir melek, insan suretinde Nemrud'a gelerek dedi ki:
"Ey budala! Bu kadar asker toplamaya ne gerek var? İbrahim'in Rabbi, yarattığı en hakir bir mahlûku ile seni de, askerini de helâk eder!"
Nemrud buna fena kızdı, ama kibri ve böbürlenmesi artarak devam etti.
"Beni bugün kim yenecekmiş, görelim!" dedi.
Ardından Allah sivrisinek ordusuna emretti. Koca ordu öyle bir sivrisinek hücumuna uğradı ki, sivrisinekten göz gözü görmüyordu. Askerin yüzlerine, gözlerine üşüşerek sokmaya başladılar. Ordu perişan oldu.
Nemrut kaçıp sarayına saklandı ve kapıları, pencereleri sıkı sıkıya kapattı.

AYAĞI KIRIK SİNEĞİN MARİFETİ

Bir ayağı kırık, bir gözü kör bir sivrisinek vardı. Hikmet lisanıyla Allah'a dedi ki:
"Ya Rab! Ben gazaya yetişemedim!"
Cenâb-ı Hak ona da emretti. O da gitti, Nemrud'un kapısının anahtar deliğinden girip Nemrud'un dizi üstüne kondu.
Nemrud onu öldürmek istedi. Sinek uçtu, yüzüne kondu. Nemrud onu yüzünden kovmak istedi, o da uçtu ve burnundan içeri girdi. Beynine doğru yürüdü.
Yürüdükçe Nemrud'un beyni dayanılmaz şekilde zonklamaya başladı.
Sivrisinek beynine kadar ulaştı ve beynini kemirmeye başladı.
Nemrud imdat çığlıklarıyla ortalığı birbirine katıyor, adamlarına bağırıyor ve yardım istiyordu. Adamlarından bazıları:
"Aaaa! Bu nasıl tanrı? Bir sinekle baş edemiyor!" diyorlardı.
Derken Nemrud, "Başıma vurun!" demeye başladı.
Başına tokmakla vurdular. Vurdukça ağrısı biraz hafifliyor, sonra yine dayanılmaz oluyordu. Bu defa Nemrud, "Daha hızlı vurun!" diyor, hafif vurana "Senin gücün yok mu?" diye kızıyordu. Böyle iki ay geçtiği rivayet edilir.
Nihayet Nemrud, başına şiddetli vurdura vurdura başını parçalattı. Ölüp gitti.

Dipnotlar:

1- Lem'alar, s. 315; Şuâlar, s. 28.
2- Araf Sûresi: 133.